

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 27. listopadu 2024 odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], a poškozeného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. září 2024 č. j. 75 T 5/2024-683, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu sed odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] a poškozeného [jméno] [příjmení] zamítají.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným zločinem vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a odsouzen podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 58 odst. 1, odst. 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání sedmi let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.

2. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byl obžalovaný dále zavázán zaplatit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky úrok z prodlení ve výši 12,75 % z částky 26 753 Kč ode dne 20. 7. 2024 do 10. 9. 2024. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byla poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se zbytkem nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byl poškozený [jméno] [příjmení], [datum narození], s nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se trestné činnosti měl dopustit tím, že dne 12. 1. 2024 v době od 02:09 hodin do 02:12 hodin, v Praze 10, [ulice a číslo], poblíž restaurace „Uhříněveský bar“, po předchozí slovní rozepři s poškozeným [jméno] [příjmení], [datum narození], která probíhala nejprve uvnitř baru, následně přešla do fyzické potyčky venku před barem, vědom si možnosti způsobení vážných zranění poškozenému, za použití blíže nezjištěného bodnořezného nástroje, použil tento bodnořezný nástroj střední až velkou intenzitou proti poškozenému tak, že mu způsobil řeznou ránu u kořene nosu v nosolící rýze vlevo délky asi 5 cm s přetětím lící tepny, bodnořeznou ránu nad ušním boltcem vpravo na hranici vlasové části délky asi 3 cm s přetětím povrchní větve spánkové tepny a vpáčením úlomku části spánkové kosti velikosti asi 8 mm, povrchní řeznou ránu v týlní krajině délky asi 2 cm, povrchní bodnou ránu vpředu na hrudníku nad hrudní kostí nepronikající do hrudní dutiny, 3 bodné rány na levé boční straně hrudníku v pažních čarách nepronikající do hrudní dutiny, a dále se pokusil poškozenému způsobit dvě bodnořezné rány vpředu v oblasti krku, které nepronikly skrz všechny vrstvy bundy poškozeného, a dvě bodnořezné rány ze zadní strany hlavy a krku, které nepronikly skrz všechny vrstvy kapuce bundy poškozeného, a v důsledku napadení poškozený krátce ztratil vědomí, což nasvědčuje pro otřes mozku lehkého stupně, a dalšímu útoku zabránil přítomný svědek [jméno] [příjmení], čímž obžalovaný způsobil poškozenému zranění, které bez včasné odborné pomoci spočívající v zastavení krvácení a chirurgickém ošetření ohrožovalo poškozeného na životě z důvodu nadměrných krevních ztrát spojených s pokrvácivým šokem, přičemž obžalovaný směřoval útok proti hlavě a hrudníku poškozeného, kde jsou životně důležité orgány, a dále do oblasti krku, a zejména u bodnořezné rány v pravé spánkové krajině s vpáčením úlomkem části spánkové kosti by při hlubším vpáčení mohlo dojít k pohmoždění mozku či trhlině tvrdé mozkové pleny s krvácením do mozkových obalů, a při útoku do oblasti přední strany krku mohlo dojít k zasažení hrdelní žíly s krvácením a vznikem

vzduchové embolie a následnou zástavou srdce, s čímž byl obžalovaný srozuměn, přičemž ke smrti poškozeného nedošlo díky zásahu svědka, který zabránil obžalovanému v dalším útoku, včasné první pomoci a následné odborné lékařské péči, kdy zranění si vyžádala hospitalizaci poškozeného ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady v době od 12. 1. 2024 do 15. 1. 2024 s následnou pracovní neschopností, přičemž obvyklá doba léčby zranění tohoto typu činí 4 týdny, a v důsledku tohoto jednání vznikla Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3 - Vinohrady, škoda spojená s náklady na ošetření a léčení poškozeného ve výši 26 753 Kč.

4. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolání jak obžalovaný [jméno] [příjmení], tak poškozený [jméno] [příjmení].

5. Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] odůvodnili písemně jeho obhájci Mgr. [jméno] [příjmení] a Mgr. et Mgr. [jméno] [příjmení]. U veřejného zasedání před odvolacím soudem pak pouze Mgr. et Mgr. [jméno] [příjmení]. Odvolání směřuje proti všem výrokům napadeného rozsudku, napadá zákonnost jednotlivých důkazů a jejich hodnocení. Předně se zaměřuje na znalecký posudek znalce soudního lékaře MUDr. Jiřího Hladíka. Posudek, podle odvolatele, neodpovídá běžným standardům vyžadovaným pro práci znalce. Znalec poškozeného fyzicky neviděl a jeho poranění nebyla zadokumentována ani fotograficky. Neměl k dispozici klíče, které podle obhajoby při útoku použil obžalovaný. Z jeho posudku tak nelze zjistit, z čeho čerpal závěry o bodných kanálech, směru vedení ran a jejich intenzitě. S tím pak souvisí závěr o použití bodnořezného nástroje při útoku proti poškozenému. Připomíná, že žádný svědek takový nástroj na místě činu neviděl a ani zde nebyl nalezen. Shodné výhrady má i k odbornému vyjádření z oboru mechanoskopie, kde navíc došlo ke zničení zkoumaného oblečení poškozeného, takže závěry tohoto vyjádření nelze nijak ověřit. Podle odvolatele nebylo prokázáno, že by poškozený byl po útoku v bezvědomí a nebylo ani prokázáno, že by obžalovaný rány přesně umisťoval. Připomíná, že obžalovaný ztratil brýle a že máchání rukama bylo za této situace zcela náhodné.

6. Pokud jde o právní kvalifikaci, tvrdí, že obžalovaný jednal v nutné obraně a bránil se útoku poškozeného. Uložený trest pokládá za nepřiměřeně přísný a připomíná zejména dosavadní bezúhonnost obžalovaného a jeho lítost. Ta se m. j. projevila i tím, že zaplatil způsobenou škodu, a dokonce i poškozenému poslal dobrovolně částku 60 000 Kč. S tím souvisí i námitky proti případnému přiznání neobvykle vysokého odškodnění pro poškozeného. Obhájkyňě závěrem navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a buď obžalovaného obžaloby zprostil, nebo aby věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

7. Odvolání poškozeného [jméno] [příjmení] odůvodnil jeho zmocněnec [příjmení] [jméno] [příjmení]. Postup Městského soudu v Praze je podle něho v rozporu s názory Nejvyššího soudu a Ústavního soudu, podle kterých nelze poškozenému ukládat, aby aktivně a na své náklady prováděl činnost, vynakládal finanční prostředky, obstarával si posudky z různých oborů zdravotnictví a lékařské zprávy. Brojí také proti výpovědi utajovaného svědka, která se týkala výlučně osoby poškozeného a která jej očerňovala, aniž se mohl bránit. Navrhl, aby odvolací soud přiznal poškozenému uplatněnou náhradu nemajetkové újmy.

8. Vrchní soud v Praze přezkoumal napadený rozsudek i postup řízení, které vynesení rozsudku předcházelo. Shledal, že odvolání nejsou důvodná.

9. Odvolací soud předně konstatuje, že neshledal žádné procesní pochybení, které by vedlo k nesprávným závěrům o vině nebo trestu. Soud prvního stupně provedl řádně všechny relevantní důkazy a hodnotil je naprosto logicky a správně. O tom, že to byl obžalovaný, kdo poškozenému způsobil zranění popsaná ve výroku rozsudku, není naprosto žádných pochyb. Charakter, rozsah a závažnost poranění hodnotil znalec soudní lékař, o jehož erudici nemá odvolací soud pochyb. Znalec při svém výslechu před soudem prvního stupně vysvětlil, z čeho vycházel a proč nebyl důvod poškozeného fyzicky prohlédnout. Ostatně tento závěr je naprosto logický, protože v době vypracování posudku byly rány poškozeného ošetřeny, sešity, a kromě

jejich umístění, které vyplynulo z lékařských zpráv, by na nich znalec asi těžko něco podstatného viděl. Závěry o tom, kam byly rány situovány, kam až podle reakce organismu pronikly, jakou silou byly zasazeny, o tom, že k jejich vzniku musel být použit „ostrý a hrotnatý nástroj“ a konečně i o tom, co hrozilo při větší intenzitě a bez specializované lékařské péče, jsou naprosto legitimní a odpovídají kvalifikaci znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství.

10. Stejně úvahy platí i pro odborné vyjádření z oboru mechanoskopie. Fotodokumentace založená ve spise jednoznačně zachycuje poškození oděvních součástí poškozeného, místa, kde jsou proděravěná a potřísněná krví poškozeného. Požadavek na opětovné zjišťování mechanoskopických stop není za této situace příliš logický. To, že byl tento materiál z hygienických důvodů zničen, je rovněž zcela pochopitelné.

11. Pokud po zhodnocení těchto dvou důkazů dospěl soud prvního stupně k závěru, že obžalovaný použil při útoku „blíže nezjištěný bodnořezný nástroj“, je tento závěr neprosto správný a odvolací soud se s ním plně ztotožňuje. Stejně se ztotožňuje i s dalšími závěry soudu prvního stupně o průběhu skutkového děje.

12. Pochybení neshledal odvolací soud ani v otázce právní kvalifikace jednání obžalovaného. Rozdíl mezi kvalifikací zločinem ublížení na zdraví a vraždy je v tomto případě dán razancí útoku za použití účinné a nebezpečné zbraně, jeho směřováním na životně důležité orgány, četností zasazených ran a v tom směru i v rozhodnosti čin dokonat. Odvolací soud připomíná, že v útoku neustal obžalovaný z vlastní vůle, ale v dalším napadání poškozeného mu bylo zabráněno svědkem [jméno] [příjmení]. K použité zbraně lze jen krátce připomenout, že za zbraň se pokládá jakýkoliv předmět, který činí útok proti oběti důraznějším. Nemusí to být vždy pouze běžná zbraň jako tzv. „boxer“, nůž nebo střelná zbraň, ale, jak je z výše uvedené definice cokoliv. V tomto směru pak není podstatné, že zbraň nebyla identifikována, stačí, když jsou zjevné následky jejího použití. V tomto směru je pak závěr soudu prvního stupně v tom, že se nemohlo jednat o běžné klíče naprosto správný, protože charakter zjištěných poranění a poškození oděvu poškozeného tuto obhajoby jednoznačně vyvracejí.

13. Soud prvního stupně správně vyřešil i otázku možné nutné obrany. K jeho závěrům lze pouze dodat, že dobrodíní jednání v nutné obraně se nemůže domáhat ten, kdo útok vyprovokoval. A tím, kdo v tomto případě útok vyprovokoval, byl jednoznačně obžalovaný [jméno] [příjmení].

14. Nad rámec odůvodnění lze jen dodat, že jednání obžalovaného nese určité rysy rozmyslu, kdy obžalovaný poškozeného, který byl silně podnapilý, vyprovokoval, aby šel před bar, kde na něho čekal a poté jej za použití připravené zbraně napadl. Vražda s rozmyslem se kvalifikuje podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku a je u ní mnohem vyšší trestní sazba. Nicméně tato úvaha je pouze akademická, protože státní zástupce odvolání nepodal a pouze z podnětu odvolání obžalovaného nelze rozhodnout v jeho neprospěch.

15. Uložený trest pod spodní hranici zákonné trestní sazby nepokládá odvolací soud za trest nepřiměřeně přísný. Soud prvního stupně správně zhodnotil jak okolnosti případu, tak fakt, že poškozený přežil bez výraznějších omezení. Vzal v úvahu dosavadní bezúhonnost obžalovaného i jeho lítost, která se projevila dobrovolným uhrazením škody. Správné je i rozhodnutí o způsobu výkonu trestu.

16. Pochybení neshledal odvolací soud ani ve výroku o náhradě škody. Zatímco u poškozené zdravotní pojišťovny není proti tomuto výroku žádných výhrad, proti odkázání poškozeného [jméno] [příjmení] na řízení občanskoprávní směřuje odvolání poškozeného. Odvolací soud by chtěl nejprve vyvést z omylu zmocněnce poškozeného v tom, že důkazní břemeno leží v adhezním řízení na straně soudu. Není jasné, z jakých rozhodnutí svůj názor čerpal, ale v tomto řízení je důkazní břemeno jednoznačně na straně poškozeného. Jedná se totiž o zvláštní druh řízení v rámci trestního řízení, které se v tomto směru řídí občanskoprávními principy. Tedy jinými slovy soud prvního stupně nepochybil, pokud neshledal dostatek podkladů pro přiznání

náhrady nemajetkové újmy. Shodně se soudem prvního stupně má i odvolací soud určité pochybnosti o délce pracovní neschopnosti poškozeného a o rozsahu zdravotních obtíží subjektivně uváděných poškozeným. Bez dalšího dokazování pak nelze o těchto jeho nárocích rozhodnout. Pokud jde o „psychické útrapy“, pak odvolací soud shodně se soudem prvního stupně konstatuje, že samotné odhalení a potrestání pachatele je výraznou satisfakcí a že poškozený už obdržel částku 60 000 Kč. Dále nelze přehlédnout určité spoluzavinění poškozeného, který se v silně podnapilém stavu nechal bezdůvodně vyprovokovat k potyčce s obžalovaným.

17. Jak je ze shora uvedeného zřejmé, odvolací soud neshledal odvolání důvodnými, a proto je obě podle § 256 trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání do dvou měsíců od doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně. Odsouzený může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Důvody dovolání jsou uvedeny v § 265b, jeho obsah v § 265f trestního řádu.

Praha 27. listopadu 2024

JUDr. Jiří Lněnička
předsedkyně senátu